

Gyldenposten

Organ for nr. 122 Gyldenborg. Nr. 3 2014 årgang 14.

Vennskap

Kjærlighet

Sannhet

LEDER I GYLDENPOSTEN

Ja, kjære brødre nå er høstterminen over og julen står for tur med eller uten snø, men jul blir det uansett med hygge og trivelige stunder.

Vi i redaksjonen tok opp tråden igjen med min mening spalte etter at den ikke har vært aktiv på noen år. Tiden vil vise om det er grunnlag/interesse for å opprettholde spalten, dette er helt og holdent opp til brødrene selv. Hva den enkelte broder har av ytringer på hjertet er sikkert mangt, håpet er selvsagt at dette kommer til uttrykk i denne spalten. Vi kunne ha hatt min mening spalte som en utfordring, der brødrene utfordret hverandre til å komme med innspill til spalten. Men vi har valgt og ikke gjøre dette i første omgang, bortsett fra medlemmene i redaksjonen som har gitt bidrag til spalten på oppfordring. Den første broderen som kom med noen synspunkter var Hans Petter Børrud. Vi har registrert at flere av våre brødre delte hans tanker og meninger /synspunkter. Spesielt har flere brødre påpekt at de nye resipientene har lite frammøte av ulike årsaker. Tidligere kjøkkentjeneste- ordning bidro i alle fall til at de nye resipientene møtte oftere av pliktgrunner. Og ut fra det fikk et bedre «rotfeste» i vår loge fra starten av. Men kjøkkentjenesten skulle kanskje ha hatt en varighet på inntil ett år mot tidligere både 2 og 3 år. Men på den annen side syns mange at det er en god ordning at kjøkkentjenesten går på omgang blant brødrene. Ut fra at vi har mindre rekruttering enn tidligere av nye resipienter kunne dette ha ført til at flere kunne ha blitt på kjøkkenet i flere år, dersom rekrutteringen var svak. Det er pluss minussider med begge kjøkkentjeneste ordningene, men nåværende kjøkkentjeneste bør nok tas opp til vurdering igjen etter at vi har prøvd nåværende ordning over en tid. Det viser seg i praksis at brødrene glemmer å si ifra når de ikke kan møte, selv om br. OM minner om hvem som skal være på kjøkkenet nest møte. Dette fører selvsagt til en del uheldige situasjoner som kunne ha vært unngått. Redaksjonen ønsker å få vite hva brødrene syns om innholdet i

Gyldenposten, for å kunne forbedre oss til brødrenes beste. Derfor legger vi med en svarslipp med noen spørsmål på som vi håper at brødrene kan gi oss tilbakemeldinger på.

Det er planer om en matundersøkelse i samarbeid embetskollegiet i ett senere nr. av Gyldenposten. Informasjon om hva som ønskes vil være særdeles viktig informasjon. For det er en kjensgjerning at mange brødre går hjem rett etter møte oppe i salen.

Selvsagt kan dette ha grobunn i flere årsaksforhold, men det er viktig å ha en formening om hva dette bunner i. En del vet vi fra tidligere undersøkelser, men ting endrer seg i forhold til alderssammensetninger o.l.

Vi i redaksjonen vil få ønske dere en riktig god jul og et godt nytt år.

Redaksjonen

Redaksjonen består av:

Ansvarlig red; OM Finn Nilsen, red: XOM Svein Erik Børslungen, redigering Hans Petter Børrud, elektronisk redigering Sekr. Erik Haug samt Terje Børrud og Terje Sletholen som gode støttespillere

OVERMESTER HAR ORDET

Kjære alle Brødre!

Da nærmer vi oss slutten på et flott loge år, og Julen 2014 står foran oss. Som OM må jeg benytte anledningen til å takke dere alle som har bidratt gjennom deres arbeide til å gjøre våre møter så vellykkede som de har blitt. I høst har vi på våre arbeidsmøter oppe i salen hatt flere foredrag under etisk post. Temaene her har vært meget interessante og av høy kvalitet, og har vært lærerike for oss brødre. Etisk post er et viktig element som bidrar til at vi får større innsikt, og derigjennom gjør oss til bedre medmennesker.

Vi har også fått inn en ny bror i høst, dette er viktig for å holde liv i utviklingen av vår loge. Vi ser at mange av våre loger sliter med å rekruttere nye brødre. Foreløpig har vi greid å rekruttere, men her er det viktig at vi alle aktivt bidrar for å lykkes fremover. I skrivende stund har vi 3 kandidater som vi skal ha informasjonsmøte med. Mye tyder derfor på at vi vil få inn nye brødre i løpet av første termin 2015.

I løpet av høstterminen har vi også hatt to gradspasseringer. I denne forbindelse vil jeg gi all honnør til alle som har deltatt i forbindelsene med disse seremoniene. Det har vært høy kvalitet på gjennomføringene, og det gleder en OM's hjerte stort.

Som i fjor samler vi inn penger til Frelsesarméen i Kongsvinger. I år går vi sammen med Loge 67 Castrum og Loge 49 Ad Astra. Til sammen ser det ut til at vi samlet vil gi Frelsesarméen ca. kr.20.000.- Jeg vil i denne forbindelse få takke brødrene for den givergleden de har vist, når vi har sendt rundt innsamlingsbøssene på ettermøtene.

Vi har nå Julen fremfor oss hvor det skal feires med familie og nære venner. Jeg håper at dette blir en lykkelig jul med alt hva dette innebærer av tradisjon, kultur, kjærlighet, glede og familieforhold.

Men det er i sånne stunder man også bør se seg rundt, å se at det faktisk er mange som ikke har det så bra som de fleste av oss. Det er da vi som gode brødre skal ha en ustrakt hånd for de som trenger det. Det er jo faktisk det dere alle har gjort gjennom deres felles bidrag til Frelsesarméen.

Jeg vil også benytte anledningen til å sitere noe av det vår Stor Sire skriver til alle våre brødre i sin julehilsen.

«Jeg ber hver enkelt av dere nå i adventstiden å ofre de marginaliserte både tanke og handling. Blant våre sinnbilder i Odd Fellow Ordenen har vi «Hjerte og hånd». Det har alltid fulgt vår Orden. Symbolet taler sitt tause, men tydelige språk. Vi skal ikke bare føle med hjertet, men handle gjennom hånden.

Det er hver enkelt av oss som i denne mørke tid skal tenne et lys, ikke bare i mørket, men også for et annet menneske. Den enkelte vet best hva som trengs for dem man møter på livsveien.

La symbolet «Hjerte og hånd» bli en realitet for oss alle i denne julen.

En påminnelse fra en av vår tids mest lysende skikkelser, Moder Teresa, kan være en veiviser for oss alle i dette vanskelige feltet:

«Vi tror ofte at fattigdom bare er å være sulten, naken og hjemløs. Den største fattigdom er imidlertid å være uønsket, uelsket og ikke bli gitt omsorg. Vi må starte i våre hjem for å bøte på denne fattigdommen!»

Å være en Odd Fellow er hele tiden å arbeide på seg selv for å bli bedre og mer menneskekjærlig.»

Med disse ord ønsker jeg dere alle en fredfull jul og ett riktig godt nytt år.

Finn Nilsen
OM

STORREPRESENTANTEN HAR ORDET

Kjære brødre !

Alle får ikke pakker til jul!

Ett nytt år nærmer seg og julen står for døren. Husvask, vedhugging og julehandel er det som venter oss. Så endelig kommer julekvelden med julemat og den gode stemningen som senker seg over familie og venner.

I byene sliter tiggerne, de narkomane eller skal vi si de utstøtte. I sine hus og leiligheter i by og land sitter gamle mennesker alene. I land ikke langt fra oss blir folk halshugget pga. sin tro. Bør det være slik? Hva kan vi gjøre? Skal vi ha dårlig samvittighet?

Nei, selvfølgelig skal vi ikke ha dårlig samvittighet. Det er det ingen grunn til, men det er positivt at vi tenker slik. Det betyr at vi bryr oss. Hva kan vi / jeg gjør med urettferdigheten vi ser hver dag. Er det nok å være en Odd Fellow som betaler sin årlige kontingent og er fornødt med det?

Nei, det er ikke nok. Man må vise i både ord og handling at vi bryr oss. Det betyr ikke at vi skal betale oss ut av dårlig samvittighet. Det betyr mer at vi Odd Fellows står opp og forfekter ordenens formålsparagraf og holdninger. Sammen med 23000 medlemmer er vi sterke og våre handlinger betyr noe.

Mine brødre, tenk litt over dette, nå når vi går inn i julehøytiden. Tørr å vise at vi er en Odd Fellow og at vi bryr oss.

Med disse ord vil jeg ønske dere alle med familie en **Riktig God Jul og Ett Godt Nytt år !**

Så til slutt et visdomsord:

Et ord som er sagt, og en stein som er kastet, kan aldri tilbakekalles.

Mbh

I V, K og S

Einar H. Hernes Storrepresentant

UM HAR ORDET

Gode brødre!

Tiden flyr og det er snart jul og en høsttermin er straks over. I løpet av denne terminen har vi hatt mange fine møter, også noen interessante ettermøter.

Spesielt hyggelig var det at vi kunne innvie

Ola Ivar Hoel som vår nye logebror. Vi har alle en felles jobb å gjøre her, nemlig rekruttering av nye brødre. Hvis denne prosessen stopper opp, kommer vi også på utur med vårt program. Vi skulle absolutt hatt noen nye brødre i aldersgruppen mellom 30-50 år. Særlig med tanke på etterveksten i vår loge. Av erfaring vet jeg at det er mange organisasjoner som kjemper om de samme kreftene, det være seg Frimurerordnen, Rotary, Lions og Round Table.

Folk flest er veldig opptatte med jobb, fritidssysler, barn og familie så derfor blir det stadig tyngre å rekrutere folk til «ordensarbeid». Personlig tror jeg vår Orden bør ha et fokus på lokale fanesaker slik at vi blir mer synlige i lokalmiljøet. Dette tror jeg på sikt ville hjelpe oss merkantilt og hjelpe oss i rekruttering av nye medlemmer. Jeg håper derfor at den neste landssaken kan være noe som gagnar Logenes lokalmiljø – kanskje en sak som omfatter barn og unge.

Privatnemden fungerer også bra! Men husk å bytt vakt med en annen bror dersom du ikke kan stille til tjeneste.

Det har vært praksis i Loge Gyldenborg at etter endt funksjonstid som UM har man blitt nominert til OM embetet. Til tross for alle gode tilbakemeldinger for min jobb både som Ceremonimester og nå som Undermester har jeg på et tidlig tidspunkt og etter nøye vurdering valgt å gi beskjed til nominasjonsnevden at jeg ikke er en

aktuell kandidat til OM embetet. Et verv som Overmester krever at man er 100 prosent dedikert både i logemøter, kollegiemøter, aktiv i nemder og venneløper for en fireårs periode. Per i dag ser jeg at min tid, til et så stort verv ikke strekker til! En hektisk jobb med mye reising, familie og barn som skal begynne på skolen til høsten krever mye av min fritid. Vit at dette har vært en vanskelig avgjørelse for meg, men jeg ønsker ikke påta meg denne utfordringen for å løse den halvhjertet.

Med disse ord ønsker jeg alle brødre en fredfull jul og et godt nytt år.

MIN MENING

Redaksjonen ønsker innlegg under denne spalten, og jeg ønsker å ta opp ett tema som er viktig for vår loge.

Nå er nok en termin over og ser vi oss tilbake er det avviklet arbeidsmøter, innvielser og gradspasseringer i løpet av høsten. Møtene er stilfullt gjennomført og alt har fungert godt

Men, ja det er et stort MEN – hvor er alle brødre?

Frammøteprosenten er etter min mening ikke god nok. Jeg har ikke den eksakte frammøteprosenten, men tror at oppmøtet flere ganger har ligget under 50 %, noe som ikke er godt nok.

En må spørre seg hva årsaken til dette kan være. Jo, da jeg vet at mange opplever "tidsklemma" og at en må prioritere hva fritida skal benyttes til. Mange av våre yngre brødre har små barn, og alle som har hatt barn vet at oppfølging er viktig, så da er ofte valget lett.

Jeg har registrert at mange av de yngste brødre (etter mottatt 3.grad) ikke deltar like ofte som tidligere. Ved brodermåltidet ved 3.gradspassering oppfordres de nye 3.gradsbrødre til å ta på seg oppgaver i logen – en fornying i nemder m.v som er helt

nødvendig. Her bør fadderne være aktive!! En telefon fra fadder i forkant av hvert møte tror jeg kunne få med flere av våre yngste brødre. Har du vært fraværende ett eller to møter kan det være vanskelig å komme tilbake, og da vil kontakten med fadder kunne være avgjørende.

Men nok om våre yngste brødre. HVA MED ALLE OSS ANDRE?

Ser vi på alderssammensetninga i vår loge så er den som følger:

Alder	Andel i prosent
30 - 40 år	9 %
41 - 50 år	10 %
51 – 60 år	22 %
61 – 70 år	43 %
Over 71 år	16 %

Oversikten viser at det er mange brødre som ikke har små barn som må følges opp. Faktisk er 74 % av logens medlemmer over 55 år. Det er mange innen denne aldersgruppen som også har en meget lav frammøteprosent. Hva kan årsaken være til at disse brødre uteblir?

Det er sikkert flere årsaker, og det er sikkert ingen enkel forklaring. Her bør embedskollegiet komme på banen for å få kartlagt årsakene?? Før vi vet årsakene vil det ikke være enkelt å komme med tiltak. En ting er i hvert fall sikkert – dette må tas på alvor.

Bror Terje Sletholen

Meny vår 2015.

05. januar. Nyttårsloge.

Urtestekt kalv, dampet minigulrot og blomkål, timianstekt sopp, urtesaus og kokte poteter.

19. januar. Arbeidsmøte - regnskap.

Rakfisk med Per Olaf Nordli.

24. januar. Nyttårsfest.

Pepperstekt ytrefilet av svin, rotselleripure, ovnsbakte rotgrønnsaker, mild peppersaus og ovnstekte båtpoteter.

02. februar

Sildebord med Per Svestad og Erik Haug

16. februar. 25. års juvel Galla.

Røkt svinekam, gulrotpure, dampet blomkål, fløtesaus og kokte poteter.

02. mars. Galla.

Pepperstekt svinenakke, maisstuing, dampet gulrot, svinesteksaus og ovnsstekte båtpoteter.

11. mars (NB! onsdag). Galla arr. Castrum.

16.03. Arbeidsmøte.

Smørbrød.

20. mars. Arbeidsmøte.

Smørbrød.

22. mars (NB onsdag). Galla besøk til Castrum.

04. mai. 1. gangs nominasjon.

Stroganoffgryte, frisk salat, dressing, brød, smør og kokt ris.

11. mai. Infomøte.

Smørbrød.

17. mai. Arr. Ad Astra.

18. mai. 2. gangs nominasjon.

Spekemat opplagt i trau med tilbehør.

30. mai Sommerfest arr. Sos. Nemd.

INNUNDER JUL

Av Leif Høiby

— Så ofte minnes Jeg årene der oppe i Lia, sier Eli. — Det er så rart med slikt! Skiftende siger tankene innpå en, i timer etter timer.

Det knepper og knaker i den gamle Mustadovnen, veggklokka måler kvelden opp i småbiter. Eli ugger kaffekjelen over, hun glir seg god tid med alt. — Det blir visst kaldt til natta, jo det lakker mot jul!

— Nettene blir ofte lange da en kommer opp i årene, gutt, det er liksom ingen orden på noe, en bare lever med i tidespillet! Se månen, han titter så blid over auståsen, vandrer liksom så dryg og enerådig mellom stjernene. Jo, slik som i alle tider, men like vakker og underlig er det ... Eli putter bjørkeved innpå ildmøya, flammer leiker i knusktørr never.

— Så ofte minnes Jeg en haust, begynner hun. — Vinteren kom tidlig det året — urimelig tidlig! De små åkerlappene der heime i Lia sto ennå bleik-grønne da frosten satte inn for fullt. Nordasnoa smaug seg iskald innover traktene, snart lavret snøen ned — dekket fint til det hele.

Den gamle sitter liksom og drømmer i det matte lysskjæret fra parafinlampa, lever med i det som var en gang. Ordene er knappe, men dekkende, — hun har så god tid Eli.

— Jo, det ble så ille stelt i Lia den hausten, fortsetter hun. — «Fimbulvinteren» gnog seg innover i grenseskogen. Vi, seks onga hørte at mor gråt så sårt en kveld. Aldri kan jeg glemme dette! Vi hadde roet oss under skinnfellene, men sulten herjet så slemt. Noen tørre brødsiver hadde stilnet det verste, vi fikk nok fred til å sove.

— Så var det lille julaften, sier Eli stille. — Snøen lå knedjup over åser og myrer, himmelen blå-grønn og liksom så fjern. Far dro til skogs utpå dagen — han tok børsa med. Vi sto ved det vesle «kjøkkenglaset» noen av oss, subbet med varme fingre, — fikk vekk noe is så vi kunne se ut. Far var stor og sterk, men

om og om igjen! Og der inne i stua vår, attom vinduskorsene, var det et lite grantre med stjerne på toppen, og bevrende, hvite talglys. Jo, visst var jeg sju år den gang, sier Eli. — Eli har kvilt under torv og jord i mange år.

han virket så underlig der han stavet avsted på furuskiene. Borte i skogkanten stoppet han litt opp, så seg tilbake. Mor sto ute på trammen, vinket med det grårutede forkleet.

Kopper fylles med kruttsterk kaffe, veggklokka maser ut åtte dryge slag.

— Jo, det blir nok kaldt til natta, sier Eli. — Styggkaldt!

— Dagen gikk, det ble igjen kveld! Vi onga ventet slik på far, men han ble borte så lenge. Jeg sovnet omsider under fellen, — var sju år den gang!

Det virker som om Eli kvier seg for å fortsette, hun har så rikelig med tid.

— Jeg hadde slik en merkelig drøm den natta, gutt! Jo, syntes Jeg ruslet langs en øde sti, og snøkvite blommer nikket til meg under baret. Skogstjerner! Små dugdråper prettet av for solstrålene, alt var så fredelig vakker. Plutselig kom det store, raggete dyret farende! Jeg hørte svære klauver som slo mot jord og stein, — de kraftige hornplatene var senket til slag. Jeg våknet av mitt eget skrik. Mor sto over meg og hvisket, nesten: — Du drømmer, Eli, alt er så bra, jenta mi! Lange lå jeg stille og opplevde det hele om igjen.

— Ute i kjøkkenet pratet det lognt, fortsetter den gamle. — Far var kommet! Varsoomt listet Jeg meg opp, tittet gjennom dørsprekken. På krakken borte i kroken lå det kjøtt stablet opp! En masse med dampende mat! Far drakk kaffe, han virket så sliten og bleik i lampelyset. — Kar! — mumler han stille. — «Vårherre» har mye å stri med, — så ubegripelig mye!

— Stakkars far, aldri kan jeg glemme de ordene, aldri!

— Igjen var det julekveld. Vi sto der ute og ventet på salmesangen som snart skulle bølge innover ødet. Månelys som nå, stjernene brass over skogen. Det glitret så lint i snø og rim, alt var fredfullt og godt. Plutselig tonte det imot oss! Først stille — så sterkere,

Den mektige storbjørka ved grava hennes nynner så vemodig i lyse sommerkvelder. vindene bærer med seg mangt og mye. Også bitte små strofer om livet der inne i grenseskogen i svunnen tid.

ØNSKEDIKTET

På oppfordring fra Espen Dammen Moe kommer mitt bidrag til dikt i Gyldenposten.

Mot jul

Som'ren er borte
dagene korte,
men mørke, tåke og regn
langt i det fjerne
lyser en stjerne?
-stjernen, det himmelske tegn.

Snart skal vi høre
klokkene føre
budskap om høytid i hjemmene inn.
Klart skal det klinge,
inn skal de ringe
julen for alle? i hjerte og sinn.

Av Margrethe Munthe

Med dette dikt ønsker jeg alle mine brødre en riktig god jul, og sender utfordringen videre til Halfdan Jahr å finne et dikt til neste utgave av Gyldenposten.

I VKS Espen Fladberg

En gatens adelsmann.

Hovedstadens mest kjente skikkelse fra de senere år er uten tvil Luse-Frants, Frants med kjerra, som mange kalte ham. Kjerra står i dag på Oslo Bymuseum. I sin bok «Byoriginaler» forteller Haakon B. Nielson om den siste tiden Frants levde, og om hvordan mange for første gang fikk vite hans virkelige navn.

«De siste leveår var vanskelige for Frithjof. Han hadde lenge bodd i en kjeller i Kristian Augusts gate, men så grep Helserådet inn, og han måtte ut derfra. Vaktmesteren i Universitetsgaten 11 lot ham en stund ligge i gårdens fyrrom, og Frithjofs takknemlighet var stor. Julaften forærte han sin velgjører et nydelig, tykt skjerf i natursilke.

Men oppholdet i fyrrommet tok også slutt. Så fant han et tilfluktssted på et loft i Pilestredet. Det var midt på vinteren og bitende kaldt. Snille mennesker kom med madrass og sengetøy opp til ham. Men madrassen reiste Frants opp mot veggen og fortsatte med å ligge på det harde gulvet – med noen sekker over seg.

Ved årsskiftet 1957–58 var det tydelig at det gikk mot slutten for ham, og det var bare såvidt han kunne kreke seg av sted. En dag ble han funnet avkrefte og hjelpeløs i kjelleren i Kristian Augusts gate, og så ble han innlagt på Ullevål sykehus, hvor han ble kjærlig mottatt. At han etter noen dager forlangte å få betale for oppholdet, viser klart at hans heder-

lighet og rettferdighetssans ikke var svekket. Noen dager etter innleggelsen på Ullevål sovnet han stille og rolig inn.

Frants var hele sitt liv innesluttet og fåmælt. Like før sin død betrodde han seg til en av sykesøstrene. «Jesus kjenner jeg», sa han, og det markerte og furete ansiktet strålte av lykke.

Ibsen har et sted skrevet: «Vi nordmenn kan begrave våre døde». Det ligger en dyp sannhet i disse ord. Frants fikk en begravelse Oslo lenge vil minnes. Byens borgere strømmet til Vestre Gravlund for å vise ham den siste ære, og også mange store og små institusjoner ga uttrykk for hvor høyt de aktet ham. Kapellet hadde på langt nær plass til alle som var møtt fram. Folk sto i forgangen, på inngangstrappen og langt ut på plassen foran kapellet. Frants fikk nok ingen blomster mens han levde, men så fikk han det i rikt monn etter sin død. Til begravelsen var det kommet et vell av buketter og kranser.

Luse-Frants var en gatens adelsmann. Så lenge han levde, satte han sin ære i å greie seg selv. Han var grenseløst nøysom når det gjaldt bosted og klær. For ham var hederlighet, ærlighet og gudfryktighet det viktigste i livet. Derfor var han uanfektet av menneskenes overbærende smil. Hans filler var frihetens kongeskud.

På Vestre gravlund står en gravsten i lys labrador med denne innskrift:

Frithjof Kristiansen

født 1/5 1883 – død 30/3 1958

Salige er de rene av hjertet.»

NYTT FRA SEKRETÆREN

Vi gratuler:

Finn Krog	80 år	20. nov 2014
Espen Fladberg	3. grad	1. des 2014
Halfdan Jahr	3. grad	1. des 2014
Terje Olav Rundtom	3. grad	1. des 2014

OPPTAK AV NY BROR

Ola Ivar Hoel ble tatt opp i Loge 122 Gyldenborg 20. okt.

Vår nye Bror sitter her sammen med Br OM og sin fadder Arnfinn Mobekk ved brodermåltidet etter en stilfull innvielse.

Ny bror i Loge 122 Gyldenborg

Navn.	Ola Ivar Hoel
Adresse:	Brødbølveien 648 2224 Austmarka
Telefon:	95120185
Yrke	Pensjonist
Medlnr.	140 – innviet 3. nov 2014
Født:	29. mars 1952
Sivil status:	Samboer
Hobby:	Friluftsliv

Forfremmelse til den Høye Sannhets Grad

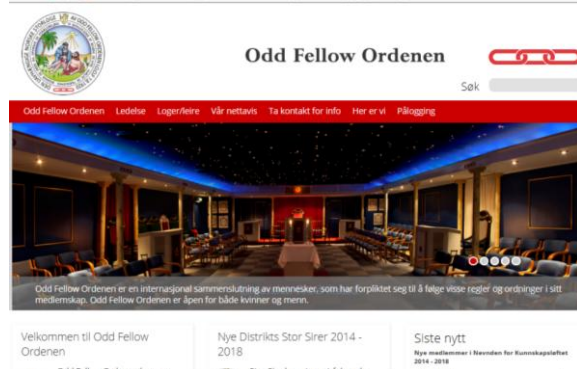
Br Eks OM og Fadder Svein Erik Børslungen gratulerer 3 nye 3. gradsbrødre, Espen Fladberg, Halfdan Jahr og Terje Olav Rundtom. Her ved brodermåltidet med lutefisk fra Jens Erik Onsrud

XOM Finn Krog fyller 80 år

UM Morten overrekker logens krystallfat til en sprek 80 åring
Seniorklubbens julemøte

Velkommen til Odd Fellow sine nye websider

Ønsker du tilgang til Nettbutikken, matrikkel, lover osv., må du logge deg på med medlemsnummer (står på baksiden av "De tre kjedeled") og fødselsdato med alle 8 tallene (DDMMÅÅÅÅ) som passord.

TURFORSLAG FRA BR. UNDERMESTER

Som ivrig bruker av terrenget rundt Holtberget vil jeg komme med noen alternativ i dette området. Ønsker man en effektiv treningstur kan man starte ved den nye kirkegården og ta en god motbakkeøkt opp til Holtbergmasta. Her får du 240 høydemeter på 1,9 km. På toppen finner man en turkasse hvor man kan protokollføre sin tur. Turkassen etablerte jeg nyttårsaften 2009! Stort sett er det like mange underskrifter på Holtberget som i boka på Åsbergshøyden på Liermoen. Det er også mange andre muligheter opp til masta, enten fra Lia, Puttara eller Bæreia. Det er mange fine stier på kryss og tvers i dette området. Stiene er godt merket og havner ned til ovennevnte plasser. Et røvertips om går seg bort, er å følge en sti som går nedover. Du vil da garantert havne et sted mellom Bæreia – Lia – Puttara.

Ønsker man en langtur, går man opp fra Holt kirkegård og ned på andre siden over Holtmyra og ned til Bæreia. I sørenden av Bæreia på motsatt side av Forsvarets Veteransenter er det ypperlig å ta en god rast. Her er det laget til rasteplass med benker, ildsted og egen grill. Man fortsetter videre rundt Bæreia og inn i lysløypa i Lia. Her følger man lysløypa over til vanntårnet i Lia, herfra følger man Utsiktsvegen ned forbi Br Vidar Rognstad, deretter tar man til høyre og inn på Puttarastien. Denne stien fører deg da på oversiden av Puttara og ender så ved gravlunden på Holt. Fordi som ikke vet det, så går Puttarastien kun 10 meter ovenfor den gamle hoppbakken, man kan enda se konturen av bakken der Dalslåen, Pettersen og Heiberg hadde sine luftige svev. Velger man denne langturen kan man vel regne ca 2,5 til 3 timer effektiv gange.

Jeg utfordrer Børre Børresen

God tur

Sulland Kongsvinger AS

Maskinell Skogsdrift ANS 2116 Sander

Tynning og
sluttavvirkning
utføres.

Mail: i-eidsmo@frisurf.no

Tlf. 62 96 54 67 – Mobil 916 19508

– for et bedre miljø

GK NORGE AS

AVD. KONGSVINGER

Industrivegen 53, 2212 Kongsvinger TLF. 62888370

Inneklima og ventilasjonsentreprenør.

Det du egentlig ønsker deg!

Tlf. 628 14923 E-post: kaare@hedmur.no

Industrivegen 67 2212 Kongsvinger

Hedmark
Murmesterforretning A/S
2200 Kongsvinger

MUR